

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614201032
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614201032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Jozefa Engela a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Tomáš Kušník, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej O. L., bývajúca v A. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 416,32 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 4C/45/2014-68 zo dňa 10.9.2014, jednomyseľne takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 51,25 eur, sumu 1,93 eur úroky z omeškania za obdobie od 11.3.2011 do 10.7.2011 a 9 % úrok z omeškania zo sumy 130,10 eur od 11.7.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 78,85 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ďalej návrh žalobcu nad sumu 78,85 eur s príslušenstvom zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vo výške 90,98 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 416,32 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.6.2013, podľa ktorej postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. V návrhu ďalej uviedol, že postupca uzatvoril dňa 13.7.2006 so žalovanou zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov. Na základe toho poskytol postupca žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky znaky zmluvy o úvere a spĺňa všetky podstatné náležitosti v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 843,50 eur a pozostávala z istiny 541,52 eur, riadneho úroku 25,83 eur, úroku z omeškania 276,15 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 276,15 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v konaní neuplatnil. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 946,03 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných

splátkach vo výške 26,02 eur vždy ku 10. dňu v mesiaci. Žalobca si v konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.4.2010 do 10.7.2011 v počte 16 a celkovej výške 416,32 eur. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v konaní neuplatnil. Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázky premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve. To znamená že v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a tento právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 4/2012.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej medzi zmluvnými stranami Slovenskou sporiteľňou, a.s., (postupca) a EOS KSI Slovensko, s.r.o. (postupník) vyplýva, že podľa článku 1 postupca je banka, postupník je obchodná spoločnosť zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Podľa prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.6.2013 O. L., A. XX, dátum uzatvorenia zmluvy 13.7.2006, splatnosť 10.7.2011, poskytnutá suma 946,03 eur.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.7.2006 vyplynulo, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Slovenskou sporiteľňou, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, a dlžníkom O. L., nar. XX.X.XXXX, A. XX, (dlžník), výška úveru bola 28.500,- Sk, druh úveru - mini úver, typ a výška úrokovej sadzby 17,70 % ročne, periodicita splátok mesačne k 10. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 10.8.2006, konečná splatnosť úveru 10.7.2011, počet splátok 60, výška splátky 784,- Sk, RPMN 24,13 %. Zmluva bola podpísaná účastníkmi zmluvy.

Predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., podaním z 9.7.2013, označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 OZ v znení neskorších predpisov upovedomil žalovanú, že pohľadávka 41A - spotrebný úver na čokoľvek, číslo úveru XXXXXXXXXX, dátum a názov zmluvy - L. O./13.7.2006, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 27.6.2013 vo výške 843,50 eur bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803. Zároveň žalovaná bola upovedomená, že doručením tohto oznámenia záväzok je potrebné zaplatiť postupníkovi. Žalobca podaním z 13.2.2014 číslo spisu XXXXXXXX, označeným ako pohľadávka spoločnosti z titulu odkúpenia pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., VS: XXXXXXXXXX vyzval žalovanú na zaplatenie - splnenie povinnosti z titulu pôvodného veriteľa do 20.2.2014.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na podporu žalovanej. V písomnom vyjadrení uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec a že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto sa na tento aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasledujúce. K argumentácií žalobcu, že v tomto prípade ide o absolútny obchod, a preto sa má aplikovať premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka doplnil, že vec je potrebné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 634/1992 Zb. a Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 13.7.2006 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádzal v § 2 ods. 1 písm. a), že na účely tohto sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a podľa § 23a ods. 1 - spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Poukázal, že žalobca v návrhu na začatie konania z 20.2.2014 tvrdí, že na právny vzťah založený dotknutou úverovou zmluvou sa má použiť úprava premlčania podľa obchodného práva, nakoľko úverová zmluva je absolútnym obchodom. Názor žalobcu je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra už bez výnimky posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci, za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na judikatúru týkajúcu sa spotrebiteľských zmlúv uzavretých pred 1.1.2008, a to na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IUS/402/2013, ďalej uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo/20/2009. Vedľajší účastník v prvom rade vzniesol námietku premlčania pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním návrhu. Návrh bol podaný na súd dňa

27.2.2014, to znamená, že splátky ktorých splatnosť nastala pred dňom 27.2.2011 sú premlčané. Dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý k 10.7.2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Nepremičané tak budú splátky ktorých splatnosť nastala 10.3.2011 až 10.7.2011, t.j. 5 splátok. Zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti, chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskou úvere okrem všeobecných náležitosti obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vedľajší účastník v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/192/2013. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje vyžadované údaje, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplatenie úrokov, či poplatkov. Podľa vedľajšieho účastníka žalobca má nárok na zaplatenie istiny nepremičaných splátok. Istinu mesačnej splátky je možné zistiť tak, že výšku poskytnutého úveru vydeli počtom mesačných splátok. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 946,03 eur a zmluvné strany sa dohodli na 60-tich mesačných splátkach. Istina jednej splátky je tak 15,77 eur. Žalobca má nárok na zaplatenie istiny 5 nepremičaných splátok, t.j. 78,85 eur. S poukazom na vyššie uvedené vedľajší účastník navrhol návrh v časti nad sumu 78,85 eur zamietnuť a súčasne uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaná v konaní pred súdom sa pripojila k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

Súd prvého stupňa vec právne uzatvoril tak, že toto hodnotil podľa § 4 ods. 2 písm. a) až s) zákona č. 258/2001 Z.z., ďalej § 4 ods. 5 uvedeného zákona s tým, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Ďalej uviedol, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ). Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal otázkou premlčania a konštatoval, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 OZ). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ). Výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Súd s prihladnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, námietku premlčania nároku vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Návrhu vyhovel v časti 78,85 eur a v prevyšujúcej časti na uvedenú sumu tomuto nevyhovel z dôvodu námietky premlčania pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť 3 roky pred podaním návrhu. Návrh bol podaný 27.2.2014, to znamená, že splátky, ktorých splatnosť nastala pred dňom 27.2.2011 sú premlčané, dátum splatnosti poslednej splátky bol zmluvnými stranami dohodnutý na 10.7.2011, kedy nastala konečná splatnosť úveru, teda nepremičané budú splátky, ktorých splatnosť nastala 10.3.2011, 10.4.2011, 10.5.2011, 10.6.2011 a 10.7.2011, teda celkom 5 splátok. Predchodca žalobcu na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 13.7.2006 poskytol žalovanej úver vo výške 946,03 eur, zmluvné strany sa dohodli na 60-tich mesačných splátkach, pričom istina jednej splátky predstavuje 15,77 eur ($946,03 : 60 = 15,77 \times 5 = 78,85$). Súd prihladol na námietku premlčania žalovanej a vedľajšieho účastníka a v tomto smere rozhodol. Premičaný nárok

nad sumu 78,85 eur zamietol. V otázke premlčania sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že ide o absolútny obchod a má sa aplikovať premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka. K argumentácií žalobcu, že v tomto prípade ide o absolútny obchod, a preto sa má aplikovať premlčacia doba podľa Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka súd poukázal na to, že na danú vec je potrebné aplikovať zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ďalej zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere. Na základe týchto dôvodov potom rozhodol tak, ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaná trovy konania nežiadala. Náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi, a to trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to v tej časti, ktorou bol jeho návrh zamietnutý. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd zamietol žalobný návrh v časti sumy splátky presahujúcej istinu pre absentujúci údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokoch a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na skutočnosť, že k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere došlo dňa 13.7.2006. Ustanovenie, na základe ktorého sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) je účinné až od 1.1.2008, na základe novely č. 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na základe uvedených zákonných ustanovení žalobca zastával názor, že pokiaľ nie je splnená podmienka v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., nie je uvedený nedostatok sankcionovaný tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedená sankcia podľa zákonných ustanovení platných a účinných ustanovení v čase uzatvorenia zmluvy nastáva v prípade, ak zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, čo nie je daný prípad, keďže táto je v Zmluve o splátkovom úvere uvedená. Žalobca poukázal na skutočnosť, že úrok, ako i poplatky sú špecifikované v zmluve, teda rovnako nemožno poukazovať na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z.. Vzhľadom na uvedené sa teda nestotožnil so záverom súdu uvedeným v napadnutom rozsudku. Žalobca si v konaní uplatnil sumu nepremičaných splátok, ktoré pozostávajú z istiny a riadneho úroku, to znamená žalobca si v konaní neuplatnil žiaden poplatok. Žalobca zastával názor, že súd nezohľadnil rozhodovaciu činnosť vyšších súdov, ako aj Najvyššieho súdu SR najmä v otázke právneho posúdenia zmluvného vzťahu a aplikácie rozhodného práva. Mal za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Poukázal na skutočnosť, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 13.7.2006, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 1.1.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom tak, ako v danom prípade, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 1.1.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovenia § 52 až 54 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo 3/2011, 6MCdo 4/2012. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu, resp. aby podľa ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil proti žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 45,51 eur.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie je čiastočne dôvodné.

V odvolacom konaní súd vyzval žalobcu, aby sa k otázke právneho posúdenia premlčania spotrebiteľského úveru vyjadril v súvislosti s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/14/2014, a tiež vyzval žalovanú i vedľajšieho účastníka na jej strane na vyjadrenie k odvolacej námietke týkajúcej

sa aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý bol účinný v čase od 1.1.2006 do 31.10.2007, teda v čase uzavretia úverovej zmluvy, a kedy znenie zákona pri ustanovení § 4 bolo iné, než jeho znenie po 1.1.2008. Na túto výzvu sa vyjadril len vedľajší účastník, ktorý uviedol, že si bol vedomý rozdielného znenia § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. do 1.8.2008 a od 1.8.2008 a z tohto uvedomenia si rozdielov vychádzalo aj jeho vyjadrenie k žalobe zo 4.8.2014. Jeho prístup k výkladu tohto ustanovenia účinného do 1.1.2008 vychádzal z osvojenia si rozhodovacej praxe, ktorá prvá začala na Krajskom súde Trnava.

Odvolačný súd v súvislosti s odvolaním má za to, že odvolacia námietka týkajúca sa premlčania nároku nie je dôvodná a súd prvého stupňa správne postupoval, ak nárok žalobcu posudzoval podľa Občianskeho zákonníka a tiež pokiaľ ide o premlčanie jeho nároku. Súvisí to aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/14/2014, z ktorého vyplýva, že ustanovenie Občianskeho zákonníka je treba aplikovať aj na uvedený právny vzťah. Dôvodná je však námietka týkajúca sa aplikácie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na vzťah, ktorý bol uzavretý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 13.7.2006. V uvedenom čase sankcia tvrdená vedľajším účastníkom v uvedenom zákone pri absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola. V ustanovení § 4 ods. 5 sa uvádzalo, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Tieto náležitosti však v uvedenom spotrebiteľskom úvere nechýbali, a preto žalobca má nárok na zaplatenie nepremilčaných splátok vo výške 26,02 eur. Za 5 nepremilčaných splátok je to suma 130,10 eur, a keďže súd prvého stupňa mu už prisúdil právoplatne sumu 78,85 eur, rozdiel 51,25 eur odvolací súd žalobcovi priznal. Súčasne mu priznal aj sumu 1,93 eur, čo sú úroky z omeškania za obdobie od 11.3.2011 do 10.7.2011 z omeškaných splátok, a ďalej mu priznal aj 9 %-ný úrok z omeškania zo sumy 130,10 eur, čo je kapitalizovaná suma 5-tich nepremilčaných splátok od 11.7.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní do právoplatnosti rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že úroky z omeškania od 13.4.2011 do 12.7.2011 boli 9,25 % a od 13.5.2009 do 12.4.2011 9 %. Keďže však žalobca požadoval 9 %-ný úrok z omeškania, len tento mu za žalované obdobie mohol byť priznaný.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, ako je to uvedené vo výroku jeho rozsudku.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznal. Žalovanej z dôvodu, že tieto nepožadovala a vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že tieto pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktoré však v danom prípade neboli vynaložené účelne, a to preto, lebo v čase, kedy právny zástupca vedľajšieho účastníka vstúpil do konania, nemal o veci žiadnu vedomosť, čomu nasvedčuje skutočnosť, že žiadal o doručenie návrhu na začatie konania, teda vedľajší účastník nemohol mať vedomosť ani o tom, či v danom prípade je nutné právne zastúpenie advokátom. Ďalej odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 5a, § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. nadobudol účinnosť 1.5.2014, pričom vyjadrenie vedľajšieho účastníka vo veci došlo súdu 6.8.2014, pričom sú tam uvedené skutočnosti, na ktoré v zmysle uvedeného zákona už musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, z čoho vyplýva, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka nebolo nevyhnutné. Na základe týchto dôvodov preto odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. A v tomto smere takisto podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.